

OKŁADZINA (4) sb f

okładzina a. **okładziny** pl t (4).

o prawdopodobnie jasne (tak w o-); pierwsze a jasne,

pl [N okładziny.] ◊ G okładzin (2). ◊ A okładziny (2).

Sł stp: okładziny w innym znaczeniu, Cn notuje, Linde XVI w. s.v. okładka.

Uchwyt, rękojeść do broni siecznej lub noża; manubrium Miech, Cn (4) : Z ziobrowych kości nożykom czynią okładziny. *FalZioł* IV 41a; [ArtNom H4; Volck Ooo4v].

okładziny do czego (1): zęby ich [ryb] [...] ślą do Moskwy [...] y czynią z nich okładziny do mieczow y do szabli, aby dla ciężki rękoieści tim razniejsze były. *MiechGlab* 61; [Cresc 1571 475 (Linde)].

W porównaniu (2): Náukác bowim bez obyczáyow yeft yákoby noż bez okładzin *GliczKsiąż* L7v, L7v.

Cf [OKŁAD], [OKŁADKA]

LWil